

Sébastien Thiery: Začínáme končit

V mladém těle starý Duch

Říká se, že když se jedny dveře zavřou, jiné se otevřou. Vidina nových a lepších zítřků nám má dodat odvahu nesetrvat na jednom místě. Chceme věřit, že náš život bude lepší. Ale co když se náhle ocitneme ve víru absurdních událostí, ve světě, kde věk nehraje roli a lidé se dělí jen na spokojené a smutné. Ve světě, kde chce muž zajistit pro svou drahou polovičku pobyt v luxusním domově důchodců. Poslíčka, který bude plnit všechny její požadavky. Starat se o ni. Hlídat ji. Recitovat básně. Co na tom, že jí je teprve pětatřicet! “Proti tornádu člověk nic nenadělá... Když přiletí... Tak přiletí. A nic nenaděláš... Musíš počkat, až to přejde.”

Láska je slepá. A stejně tak naše neutuchající touha. Touha po mladší a krásnější partnerce, touha po mladším a krásnějším já. Jak moc může člověk zestárnout za devět let života? Života ve vztahu. Proč je občas lepší nepouštět svou ženu z dohledu? A co se může stát, když ji neuhlídáte?